

melse, som Regeringen havde derom i § 15, hvor der udtrykkelig bliver sagt, „at Næringsdrift begrunder kun Skattepligt til de Kommuner, i hvilken Indehaveren af Næringsen har Værksted, Fabrik, Udsalgslotale“ o. s. v. — „Jærnbanedrift medfører kun Skattepligt til de Kommuner, i hvilke Bestyrelsen har Sæde, eller i hvilke der findes en Station eller et for sig bestaaende Driftsanlæg eller Værksted.“ — „Dampstibsdrift medfører kun Skattepligt i de Kommuner, i hvilke Bestyrelsen har Sæde, eller i hvilke der findes Ekspeditionskontor.“ — Jeg tror ikke, denne Bestemmelse kan undværes; denne eller en lignende; jeg skal ikke absolut holde paa denne. Jeg tror, det er en Mangel ved Vindringsforslaget, at det ikke nærmere og bestemt udtaler i hvilke Tilfælde Kommunen er berettiget til at kræve Staten. Med Hensyn til Reglerne for, hvilke Selskaber der ere skattepligtige, har jeg ikke noget væsentligt at indvende mod den Affattelse, Flertallets Forslag har faaet. Med Hensyn til de gensidige Forsikringsforeninger er det første Punktum derom, nemlig at de gensidige Forsikringsforeninger kunne kun blive skattepligtige, naar de overtage Forsikringer under gensidigt Ansvar, i Virkeligheden en Undtagelse fra det foregaaende Stykke. Det ny er, at de tillige skulle blive skattepligtige, naar de opsamle Formue ud over 50,000 Kr. Det er en lidt underlig Regel, fordi det ligesom synes, man vil sætte Præmie paa, at de ikke opsamle Formue ud over dette Beløb, men efter modtagne Oplysninger tror jeg ikke, at denne Bestemmelse vil medføre Stæde. De 50,000 Kr. er en Grænse, der vistnok ligger saa langt borte fra, hvad de gensidige Forsikringsforeninger i Virkeligheden have, at man ikke vil risikere noget i saa Henseende. — Men saa have vi tilbage Spørgsmaalet om Skatteprocenten. Jeg skal i saa Henseende kun bemærke, at der er stillet Underændringsforslag om, at de 3 pCt. forandres til 2 pCt. Underændringsforslaget gaar ud paa, at denne Forandring skal ske i første Stykke, men jeg ved, at Meningen er den, at den ogsaa skal ske i tredje Stykke, saaledes at Skatteprocenten forandres haade for indenlandste og udenlandste Aktieselskabers Vedkommende til 2 pCt. Det er jo det Forslag, som Regeringen selv oprindeligt fremsatte, og der var saa her i Tinget et Ønske

om, at man skulde ramme de indenlandste Selskaber haardere end de indenlandste. Herpaa kunde Regeringen ikke gaa ind, fordi de Handelstraktater, vi have, hjemle Udlændinge i saa Henseende Ligestilling med Indlændinge, for saa vidt nemlig Handel angaar. Man maatte altsaa holde paa, at Skatteprocenten blev den samme for de indenlandste og udenlandste Selskaber. Regeringen har saa i sit sidste Forslag sat Skatteprocenten til 3 pCt., altsaa til det Beløb, Folketinget sidst vedtog for de indenlandste Selskaber. Betænkningen har i saa Henseende fremdraget, at denne Forandring fra Regeringens Side ikke har været vel motiveret. Jeg skal ikke sige noget derimod. Man maa nærmest afgøre Spørgsmaal, om man vil have 3 eller 2 pCt., efter et Skøn, i saa Henseende kan man stille sig temmelig frit. For mit eget personlige Vedkommende skulde jeg være meget tilbøjelig til at gaa til 2 pCt. Jeg tror, at man derved rammer Aktieselskaberne tilstrækkeligt, og jeg tror paa den anden Side ogsaa, at en Afgift af 2 pCt. ikke vil være større, end at den kan bæres af Aktieselskaberne uden Fare. Med Hensyn til denne Bestatning i det hele skal jeg kun tilføje, at man maa huske vel paa, at her er ikke Tale om en Statsbestatning men en kommunal Bestatning, og der synes jeg, at man har Ret til at gøre det Hensyn gældende, som jeg straks kom frem med, at Aktieselskaber ved deres Virksomhed virkelig paaføre Kommunen Udgifter og deltage i de kommunale Goder aldeles ligestillede med de fysiske Personer, som drive en tilsvarende Virksomhed. Derfor kan man gaa med til at tillægge de Kommuner, hvori Erhvervsvirksomheden drives, en Ret til at faa en kommunal Afgift af Aktieselskaberne. Men paa den anden Side taler Villighed for, at Afgiften sættes saa lavt, at man dels kommer bort fra den Indvending, der ellers kan gøres af Hensyn til den dobbelte Bestatning og dels heller ikke besværer Aktieselskaber ud over Evne. Derom kan man have forskellige Meninger. Jeg tror som sagt, at vil man sætte Afgiften til 2 pCt., er der ikke nogen Betænkning ved en saadan Bestatning af Aktieselskaber. Der er i Betænkningen fremhævet stærkt Forholdet mellem de indenlandste og udenlandste Selskaber, og det er ligeledes kommet frem fra